

EGYEZMÉNY A MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA ÉS A BRAZIL SZÖVETSÉGI KÖZTÁRSASÁG KORMÁNYA KÖZÖTT A KETTŐS ADÓZTATÁS ELKERÜLÉSÉRE ÉS AZ ADÓZTATÁS KIJÁTSZÁSÁNAK MEGAKADÁLYOZÁSÁRA A JÖVEDELEMADÓK TERÜLETÉN

A Magyar Népköztársaság Kormánya és a Brazil Szövetségi Köztársaság Kormánya

attól az óhajtól vezetve, hogy Egyezményt kössenek a kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén

és hogy gazdasági kapcsolataikat továbbfejlesszék és megkönnyítsék

a következőkben állapodtak meg:

1. Cikk

Személyi hatály

Az Egyezmény azokra a személyekre terjed ki, akik az egyik Szerződő Államban vagy mindkét Szerződő Államban illetőséggel bírnak.

2. Cikk

Az Egyezmény alá eső adók

1. Azok az adók, amelyekre az Egyezmény kiterjed, a következők:

a) Brazília esetében:

— a szövetségi jövedelemadó, kivéve a jövedelem pótdót és a kisebb jelentőségű tevékenységek adóját (a továbbiakban: „brazil adó”);

b) a Magyar Népköztársaság esetében:

(i) a jövedelemadók;

(ii) a nyereségadók;

(iii) a társasági különadó;

(iv) a lakosságnak a jövedelemadók tekintetében kivetett községejlesztési hozzájárulása;

(v) a városi és községi hozzájárulás;

(vi) a kereskedelmi társaságok osztalék és nyereség kifizetései utáni illeték

(a továbbiakban: „magyar adó”)

2. Az Egyezmény alkalmazandó azokra az azonos vagy lényegében hasonló jellegű adókra is, amelyeket az Egyezmény aláírása után a fent említett adók mellett vagy azok helyett bevezetnek. A Szerződő Államok illetékes hatóságai értesíteni fogják egymást a vonatkozó adójogszabályaikban végrehajtott bármely lényeges változásról.

3. Cikk

Általános meghatározások

1. Az Egyezményben, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván:

a) a „Brazília” kifejezés jelenti a Brazil Szövetségi Köztársaság területét, azaz a kontinentális szárazföldet és szigeteket a hozzájuk tartozó légtérrel, továbbá a parti tengert a hozzá tartozó tengerfeneket, altalajt és légteret, amelyeken belül a nemzetközi joggal és a brazil jogszabályokkal összhangban Brazília jogai gyakorolhatók;

b) a „Magyar Népköztársaság” kifejezés földrajzi értelemben használva jelenti a Magyar Népköztársaság területét;

c) az „állampolgár” kifejezés jelenti:

I.— mindazokat a természetes személyeket, akik az egyik Szerződő Állam állampolgárságával rendelkeznek,

II. — mindazokat a jogi személyeket, személyi társaságokat és társulásokat, amelyeknek ez a jogi helyzete az egyik Szerződő Állam jogszabályaiból származik;

d) az „egyik Szerződő Állam” és a „másik Szerződő Állam” kifejezés a Magyar Népköztársaságot vagy Brazíliát jelenti, ahogyan a szövegösszefüggés kívánja;

e) a „személy” kifejezés magában foglalja a természetes személyt, a társaságot és minden más személyi egyesülést;

f) a „társaság” kifejezés jelenti a jogi személyeket vagy azokat a jogalanyokat, amelyeket az adóztatás szempontjából jogi személyeknek tekintenek;

g) „az egyik Szerződő Állam vállalkozása” és „a másik Szerződő Állam vállalkozása” kifejezés az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy, illetőleg a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy által folytatott vállalkozást jelent;

h) a „nemzetközi forgalom” kifejezés jelent minden olyan szállítást, amelyet egy olyan vállalkozás által üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű bonyolít le, amelynél a tényleges üzletvezetés helye az egyik Szerződő Államban van, kivéve, ha a tengeri hajót vagy a légi járművet csak a másik Szerződő Államban lévő helyek között üzemeltetik;

i) az „illetékes hatóság” kifejezés

I. — Brazília esetében: a pénzügyminisztert, a Szövetségi Bevételek államtitkárát vagy meghatalmazott képviselőiket;

II. — a Magyar Népköztársaság esetében a pénzügyminisztert vagy meghatalmazott képviselőjét

jelenti.

2. Az Egyezménynek az egyik Szerződő Állam által történő alkalmazásánál, ha a szövegösszefüggés mást nem kíván, bármely másképpen meg nem határozott kifejezésnek olyan értelme van, mint amilyent arra nézve ennek a Szerződő Államnak az Egyezmény által érintett adókra vonatkozó jogszabályai megállapítanak.

4. Cikk

Lakóhely az adó szempontjából

1. Az Egyezmény értelmében az „egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy” kifejezés olyan személyt jelent, aki ennek az Államnak a jogszabályai szerint, ott lakóhelye, állandó tartózkodási helye, üzletvezetésének helye vagy más hasonló ismerv alapján adóköteles.

2. Amennyiben egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy ezt az esetet a következők szerint kell eldönteni:

a) ez a személy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben állandó lakóhellyel rendelkezik; ha mindkét Szerződő Államban rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyhez szorosabb családi és gazdasági kapcsolatok fűzik (a létérdekek központja);

b) amennyiben nem határozható meg, hogy a személy létérdekeinek központja melyik Szerződő Államban van, vagy ha a Szerződő Államok egyikében sem rendelkezik állandó lakóhellyel, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben szokásos tartózkodási helye van;

c) amennyiben a személynek mindkét Szerződő Államban van, vagy egyikben sincs szokásos tartózkodási helye, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelynek az állampolgára;

d) amennyiben a személy mindkét Szerződő Államnak vagy egyiknek sem állampolgára, úgy a Szerződő Államok illetékes hatóságai kölcsönös egyetértéssel rendezik a kérdést.

3. Amennyiben más, mint egy természetes személy az 1. bekezdés rendelkezései szerint mindkét Szerződő Államban illetőséggel bír, úgy abban a Szerződő Államban tekintendő illetőséggel bírónak, amelyben tényleges üzletvezetésének helye van.

5. Cikk

Telephely

1. Az Egyezmény értelmében a „telephely” kifejezés állandó üzleti berendezést jelent, amelyben a vállalkozás tevékenységét részben vagy egészben kifejti.

2. A „telephely” kifejezés magában foglalja különösen:

a) a vezetés helyét;

b) a fiókot;

c) az irodát;

d) a gyártelepet;

e) a műhelyt;

f) a bányát, a kőfejtőt vagy a természeti kincsek kiaknázására szolgáló más telepet;

g) az olyan építési kivitelezést vagy szerelést, amelynek időtartama 6 hónapot meghalad.

3. Nem tekintendők „telephelynek”:

a) azok a berendezések, amelyeket kizárólag a vállalkozás javainak vagy áruinak raktározására, kiállítására vagy kiszolgáltatására használnak;

b) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag raktározás, kiállítás vagy kiszolgáltatás céljából tartanak;

c) a vállalkozás javainak vagy áruinak olyan készletei, amelyeket kizárólag abból a célból tartanak, hogy azokat egy másik vállalkozás feldolgozza;

d) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozás részére javakat vagy árukat vásároljanak vagy információkat szerezzenek;

e) az állandó üzleti berendezés, amelyet kizárólag abból a célból tartanak fenn, hogy a vállalkozást reklámozzák, információkat adjanak, tudományos kutatást végezzenek vagy hasonló tevékenységet folytassanak, amely előkészítő vagy kiegészítő jellegű.

4. Amennyiben egy személy — kivéve az 5. bekezdés értelmében a független képviselőt — az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása érdekében tevékenykedik, úgy az előbb említett Államban akkor adott a telephely, ha a személynek meghatalmazása van a vállalkozás nevében szerződéseket kötni és meghatalmazásával ebben az Államban rendszeresen él, kivéve, ha tevékenysége javaknak vagy áruknek a vállalkozás részére való vételére korlátozódik.

5. Az egyik Szerződő Állam vállalkozását nem lehet úgy tekinteni, mintha annak a másik Szerződő Államban telephelye volna csupán azért, mert tevékenységét ebben a másik Államban alkusz, bizományos vagy más független képviselő útján fejti ki, feltéve, hogy ezek a személyek rendes üzleti tevékenységük keretében járnak el.

6. Az a tény, hogy az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság egy olyan társaságot ural vagy azt egy olyan társaság uralja, amely a másik Szerződő Államban illetőséggel bír vagy ott (akár telephely útján, akár más módon) fejti ki tevékenységét, önmagában még nem teszi egyik társaságot sem a másik telephelyévé.

6. Cikk

Ingtatlan vagyontól származó jövedelem

1. Az ingatlan vagyontól származó jövedelem, beleértve a mező- és erdőgazdasági üzemek jövedelmét, abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ez a vagyon fekszik.

2. a) Az „ingatlan vagyon” kifejezést, a b) és c) pontok rendelkezéseit fenntartva, annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint kell meghatározni, amelyben ez a vagyon fekszik;

b) a kifejezés minden esetben magában foglalja az ingatlan vagyon tartozékait, a mező- és erdőgazdasági üzemek élő és holt felszerelését, azokat a jogokat, amelyekre a földtulajdonra vonatkozó magánjogi rendelkezések nyerne alkalmazást, az ingatlan vagyon hasznélvezeti jogát és az ásványlelőhelyek, források és más természeti kincsek kiaknázásáért vagy kiaknázásának jogáért járó változó vagy állandó térítésekre vonatkozó jogokat;

c) a tengeri hajók és légi járművek nem tekintendők ingatlan vagyonnak.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók az ingatlan vagyon közvetlen használatából, bérbeadásából vagy használatának minden más formájából származó jövedelemre.

4. Az 1. és 3. bekezdések rendelkezései a vállalkozás ingatlan vagyonából származó jövedelemre és a szabad foglalkozás gyakorlására szolgáló ingatlan vagyonból származó jövedelemre is alkalmazandók.

7. Cikk

Vállalkozási nyereség

1. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának nyeresége csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a vállalkozás tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján fejtí ki. Amennyiben a vállalkozás ily módon fejtí ki tevékenységét, úgy a vállalkozás nyeresége a másik Államban adóztatható, azonban csak olyan mértékben, amilyen mértékben az ennek a telephelynek tudható be.

2. A 3. bekezdés rendelkezéseit fenntartva, ha az egyik Szerződő Állam vállalkozása tevékenységét a másik Szerződő Államban egy ott lévő telephely útján fejtí ki, úgy ennek a telephelynek mindegyik Szerződő Államban azokat a nyereségeket kell betudni, amelyeket akkor érhetne el, ha azonos vagy hasonló tevékenységet azonos vagy hasonló feltételek mellett, mint önálló vállalkozás fejtene ki, és azzal a vállalkozással lebonyolított forgalmában, amelynek telephelye, teljesen független lenne.

3. A telephely nyereségének megállapításánál levonhatók a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket.

4. A telephelynek nem tudható be nyereség javaknak vagy áruknak ezen telephely által a vállalkozás részére történő pusztá vásárlása miatt.

5. Amennyiben a nyereség olyan jövedelemtételt tartalmaz, amelyekkel az Egyezmény más Cikkei külön foglalkoznak, úgy azoknak a Cikkeknak a rendelkezéseit e Cikk rendelkezései nem érintik.

8. Cikk

Hajózás és légiforgalom

1. Az a nyereség, amely tengeri hajóknak vagy légijárműveknek a nemzetközi forgalomban való üzemeltetéséből származik, csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

2. Ha egy tengeri hajózási vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye egy tengeri hajó fedélzetén van, úgy e hely abban a Szerződő Államban lévőnek tekintendő, amelyikben a

tengeri hajó hazai kikötője fekszik, vagy hazai kikötő hiányában abban a Szerződő Államban, amelyikben a tengeri hajó üzemben tartója illetőséggel bír.

3. Az 1. bekezdés rendelkezései alkalmazandók azokra a nyereségekre is, amelyek valamely poolban, közös üzemeltetésben vagy nemzetközi üzemeltetésű szervezetben való részvételből származnak.

9. Cikk

Kapcsolt vállalkozások

Amennyiben

a) az egyik Szerződő Állam vállalkozása közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesedik, vagy

b) ugyanazok a személyek közvetlenül vagy közvetve az egyik Szerződő Állam vállalkozásának és a másik Szerződő Állam vállalkozásának üzletvezetésében, ellenőrzésében vagy tőkéjében részesednek

és ezekben az esetekben a két vállalkozás egymás között kereskedelmi vagy pénzügyi kapcsolataikra tekintettel olyan feltételekben állapodik meg, vagy olyan feltételeket szab, amelyek eltérnek azoktól, amelyekben független vállalkozások egymással megállapodnának, úgy az a nyereség, amelyet a vállalkozások egyik e feltételek nélkül elért volna, e feltételek miatt azonban nem ért el, ennek a vállalkozásnak a nyereségéhez hozzászámítható és megfelelően adóztatható.

10. Cikk

Osztalék

1. Az osztalék, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizet, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal ez az osztalék abban a Szerződő Államban is, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, ennek az Államnak a jogszabályai szerint megadóztatható, de ha a kedvezményezett az osztalék haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg az osztalék bruttó összegének 15 százalékát.

Ez a bekezdés nem érinti a társaság adóztatását azon nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik.

3. Az e Cikkben használt „osztalék” kifejezés részvényekből, „élvezeti” részvényekből vagy „élvezeti” jogokból, bányarészjegyekből, alapítói érdekeltségből vagy nyereségrészesedést biztosító más jogokból — kivéve a követeléseket — származó jövedelmet, valamint egyéb társasági jogokból származó olyan olyan jövedelmet jelent, amely annak az Államnak az adójoga szerint, amelyben a nyereséget felosztó társaság illetőséggel bír, a részvényekből származó jövedelemmel azonos megítélés alá esik.

4. Az 1. és 2. bekezdések rendelkezései nem alkalmazandók, ha az osztalék egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzójának a másik Szerződő Államban, amelyben az osztalékot fizető társaság illetőséggel bír, telephelye van és az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

5. Ha a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személynek Brazíliában telephelye van, úgy ez a telephely a brazil jogszabályok szerint a forrásnál levont adóval megadóztatható. Mindazonáltal ez az adó nem haladhatja meg e telephely nyereségének az ilyen nyereséggel kapcsolatos társasági adó megfizetése után megállapított bruttó összege után számított 15 százalékot.

6. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság nyereséget vagy jövedelmet élvez a másik Szerződő Államból, úgy ez a másik Állam nem adóztathatja meg a társaság által fizetett osztalékot, kivéve, ha az osztalékot ebben a másik Államban illetőséggel bíró személynek fizetik, vagy ha az érdekeltség, amely után az osztalékot fizetik, ténylegesen ebben a másik Államban lévő telephelyhez vagy állandó berendezéshez tartozik, sem pedig a társaság fel nem osztott nyereségét nem veheti a társaság fel nem osztott nyeresége után kivetett adó alá, még akkor sem, ha a kifizetett osztalék vagy a fel nem osztott nyereség egészben vagy részben ebben a másik Államban elért nyereségből vagy jövedelemből áll.

7. Az adó mértékének a 2. és 5. bekezdésekben foglalt korlátozásai nem alkalmazandók azokra az osztalékokra vagy nyereségekre, amelyeket az Egyezmény hatálybalépésének évét követő harmadik naptári év lejártá előtt fizettek ki vagy utaltak át.

11. Cikk

Kamat

1. A kamat, amely az egyik Szerződő Államból származik, és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.

2. Mindazonáltal az ilyen kamat megadóztatható abban a Szerződő Államban is, amelyből származik, ennek a Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a kamat haszonhúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg:

a) a 10 százalékot az olyan kamat tekintetében, amely valamely bank által legalább 8 éves időszakra ipari berendezések eladásával, vagy ipari vagy tudományos egységek tanulmányával,

szerezésével vagy szállításával, valamint közmunkálatokkal kapcsolatban nyújtott kölcsönökből és hitelekből származik;

b) a kamat bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.

3. Tekintet nélkül az 1. és 2. bekezdés rendelkezéseire, az egyik Szerződő Államból származó kamat, amelyet

a) a másik Szerződő Állam Kormánya, beleértve annak helyi hatóságait;

b) ennek a másik Szerződő Államnak a központi bankja, vagy

c) bármely, teljesen e Kormány tulajdonában lévő pénzüintézet

élvez, mentes az adó alól az először említett Szerződő Államban.

4. Az e Cikkben használt „kamat” kifejezés állami kölcsönökből, kötvényekből vagy adósságlevelekből származó jövedelmet jelent, akár biztosítva van jelzálogjoggal, akár nem, és akár ad jogot a nyereségben való részesedésre, akár nem és mindenfajta követelésből származó jövedelmet, valamint más olyan jövedelmet jelent, amely annak a Szerződő Államnak a jogszabályai szerint, amelyből a jövedelem származik, a kölcsönadott pénzből származó jövedelemmel azonos megítélés alá esik.

5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a kamat egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró haszonhúzójának a másik Szerződő Államban, amelyből a kamat származik, telephelye van és a követelés, amelyből a kamat származik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.

6. A 2. bekezdésben megállapított korlátozás nem alkalmazandó az olyan kamatra, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Állam vállalkozásának egy harmadik Államban lévő telephelye részére fizetnek.

7. A kamat akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a kamatot fizető maga ez a Szerződő Állam, ennek az Államnak politikai egysége, helyi hatósága vagy az ebben az Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a kamatot fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a tartozás, amely után a kamatot fizetik, felmerült és ezt a kamatot ez telephely vagy állandó berendezés viseli, úgy az ilyen kamat abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.

8. Ha a kamatot fizető személy és a kamat haszonhúzója vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a kamat összege azon követeléshez mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a kamatot fizető és a kamat haszonhúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodtak volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.

12. Cikk

Licencdíj

1. A licencdíj, amely az egyik Szerződő Államból származik és amelyet a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, ebben a másik Államban adóztatható.
2. Mindazonáltal az ilyen licencdíj megadóztatható abban a Szerződő Államban, amelyből származik, annak a Államnak a jogszabályai szerint, de ha a kedvezményezett a licencdíj hasznahúzója, az így megállapított adó nem haladhatja meg
 - a) a védjegyek használatából vagy használati jogából származó licencdíj bruttó összegének 25 százalékát;
 - b) a licencdíj bruttó összegének 15 százalékát minden más esetben.
3. Az e Cikkben használt „licencdíj” kifejezés azt a bármilyen jellegű térítést jelenti, amelyet irodalmi, művészeti vagy tudományos művek, beleértve a mozgóképfilmeket, televíziós vagy rádióközvetítésre szolgáló filmeket vagy kép- vagy hanghordozó szalagokat) szerzői jogának, szabadalmak, védjegyek, minták vagy modellek, tervek, titkos formulák vagy eljárások használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos felszerelések használatáért vagy használati jogáért, vagy ipari, kereskedelmi vagy tudományos tapasztalatok közléséért fizetnek.
4. A licencdíj akkor tekintendő az egyik Szerződő Államból származónak, ha a licencdíjat fizető maga ez az Állam, ennek az Államnak politikai egysége, helyi hatósága vagy az ebben a Államban illetőséggel bíró személy. Ha azonban a licencdíjat fizető személynek, függetlenül attól, hogy bír-e illetőséggel az egyik Szerződő Államban vagy nem, az egyik Szerződő Államban telephelye vagy állandó berendezése van, amellyel kapcsolatban a licencdíj fizetési kötelezettség felmerült és ezt a licencdíjat ez a telephely vagy az állandó berendezés viseli, úgy az ilyen licencdíj abból a Szerződő Államból származónak tekintendő, amelyben a telephely vagy az állandó berendezés van.
5. Az 1. és 2. bekezdés rendelkezései nem alkalmazandók, ha a licencdíj egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró hasznahúzójának a másik Szerződő Államban, amelyből a licencdíj származik, telephelye van és a jog vagy vagyoni érték, amelyért a licencdíjat fizetik, ténylegesen ehhez a telephelyhez tartozik. Ebben az esetben a 7. Cikk rendelkezéseit kell alkalmazni.
6. Ha a licencdíjat fizető személy és a licencdíj hasznahúzója, vagy mindkettő és egy másik személy között különleges kapcsolatok állnak fenn és emiatt a licencdíj összege azon használathoz, joghoz vagy információhoz mérten, amely után fizetik, meghaladja azt az összeget, amelyben a licencdíjat fizető és a licencdíj hasznahúzója ilyen kapcsolatok nélkül megállapodott volna, úgy e Cikk rendelkezéseit csak az utóbb említett összegre kell alkalmazni. Ebben az esetben a többletösszeg mindegyik Szerződő Állam jogszabályai szerint és az Egyezmény más rendelkezéseinek figyelembevételével adóztatható.
7. Az adó mértékének az ezen Cikk 2. b) bekezdésében foglalt korlátozása nem alkalmazandó az olyan licencdíjra, amelyet az Egyezmény hatálybalépésének naptári évét követő ötödik naptári év vége előtt fizettek, amennyiben az ilyen licencdíjat az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró olyan személynek fizetik, akinek a licencdíjat fizető társaság szavazati tőkéjének legalább 50 százaléka közvetlenül vagy közvetve tulajdonában van.

13. Cikk

Elidegenítésből származó nyereség

1. A 6. Cikk 2. bekezdésében meghatározott ingatlan vagyon elidegenítéséből származó nyereség abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben az ingatlan vagyon fekszik.
2. Az olyan ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség, amely az egyik Szerződő Állam vállalkozása másik Szerződő Államban lévő telephelyének üzemi vagyona, vagy amely egy olyan állandó berendezéshez tartozik, amellyel az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozás gyakorlása céljából a másik Szerződő Államban rendelkezik, beleértve az olyan nyereséget, amelyet egy ilyen telephelynek (egyedül vagy az egész vállalkozással együtt történő) elidegenítéséből vagy egy ilyen állandó berendezésnek az elidegenítéséből érnek, a másik Államban adóztatható. Mindazonáltal a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajók és légi járművek, vagy az ilyen tengeri hajók és légi járművek üzemeltetésére szolgáló ingó vagyon elidegenítéséből származó nyereség csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyikben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.
3. Az 1. és 2. bekezdésekben nem említett vagyon elidegenítéséből származó nyereség mindkét Szerződő Államban adóztatható.

14. Cikk

Szabad foglalkozás

1. Az olyan jövedelem, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy szabad foglalkozásból vagy más, hasonló jellegű önálló tevékenységből élvez, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha az ilyen foglalkozásért vagy tevékenységért járó kifizetést a másik Szerződő Államban lévő telephely vagy egy ott illetőséggel bíró társaság viseli. Ebben az esetben a jövedelem ebben a másik Államban adóztatható.
2. A „szabad foglalkozás” kifejezés magában foglalja különösen az önállóan kifejtett tudományos, technikai, irodalmi, művészeti, nevelési vagy oktatási tevékenységet, valamint az orvosok, ügyvédek, mérnökök, építészek, fogorvosok és könyvszakértők önálló tevékenységét.

15. Cikk

Nem önálló munka

1. A 16., 18., 19., 20. és 21. Cikk rendelkezéseinek fenntartásával, a fizetés, a bér és más hasonló térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy nem önálló munkáért kap, csak ebben az Államban adóztatható, kivéve, ha a munkát a másik Szerződő

Államban végzik. Amennyiben a munkát ott végzik, úgy az ezért kapott térítés ebben a másik Államban adóztatható.

2. Tekintet nélkül az 1. bekezdés rendelkezéseire, az a térítés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy a másik Szerződő Államban végzett nem önálló munkáért kap, csak az először említett Államban adóztatható, ha

a) a kedvezményezett a másik Államban a vonatkozó adózási évben nem tartózkodik összesen 183 napot meghaladó időszakban vagy időszakokban és

b) a térítést olyan munkaadó fizeti, vagy olyan munkaadó nevében fizetik, aki nem bír illetőséggel a másik Államban, és

c) a térítést nem a munkaadónak a másik Államban lévő telephelye vagy állandó berendezése viseli.

3. Tekintet nélkül e Cikk előző rendelkezéseire, a nemzetközi forgalomban üzemeltetett tengeri hajó vagy légi jármű fedélzetén végzett nem önálló munkáért járó térítés abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a vállalkozás tényleges üzletvezetésének helye van.

16. Cikk

Igazgatótanácsi térítés

Az igazgatótanácsi térítés és hasonló fizetés, amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy olyan minőségben élvez, mint a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró társaság igazgatótanácsának vagy bármilyen tanácsának tagja, ebben a másik Szerződő Államban adóztatható.

17. Cikk

Művészek és sportolók

1. Tekintet nélkül a 14. és 15. Cikk rendelkezéseire, az olyan jövedelem, amelyet egy hivatásos előadóművész, mint színházi, film-, rádió- vagy televíziós művész és zeneművész és sportoló élvez személyes tevékenységéből, ilyen minőségében abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben ezt a tevékenységét kifejti.

2. Amennyiben az e Cikk 1. bekezdésében említett szolgáltatásokat az egyik Szerződő Államban a másik Szerződő Állam vállalkozása nyújtja, úgy az a jövedelem, amelyet ezeknek a szolgáltatásoknak a nyújtásáért egy ilyen vállalkozás élvez, tekintet nélkül az Egyezmény bármely más rendelkezésére, az először említett Államban adóztatható.

3. Tekintet nélkül az e Cikk 1. és 2. bekezdéseinek rendelkezéseire, az e Cikkben említett jövedelem mentes abban a Szerződő Államban az adó alól, amelyben az előadóművész vagy a sportoló tevékenységét kifejti, feltéve, hogy ezt a tevékenységet a Szerződő Államok közötti kulturális egyezmény vagy megállapodás alapján gyakorolják.

18. Cikk

Nyugdíjak és járadékok

1. A 19. Cikk 2. és 3. bekezdésében foglalt rendelkezések fenntartásával a nyugdíj és más hasonló térítés, amely nem haladja meg egy naptári évben a 3000 US dollárral egyenértékű összeget és az a járadék, amely nem haladja meg egy naptári évben a 3000 US dollár összeget és amelyet az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek fizetnek, csak ebben az Államban adóztatható.

A nyugdíjaknak és a járadékoknak az az összege, amely a fent említett korlátot meghaladja, mindkét Szerződő Államban megadóztatható.

2. Az e Cikkben használt

a) „nyugdíj és más hasonló térítés” kifejezés olyan időszakonkénti fizetéseket jelent, amelyeket korábbi alkalmazásra tekintettel vagy korábbi alkalmazással kapcsolatban elszenvedett balesetek kártérítéseként teljesítenek;

b) a „járadék” kifejezés olyan meghatározott összeget jelent, amely rendszeresen, meghatározott időközökben, az élet tartama alatt, vagy megállapított, illetőleg megállapítható időszakon keresztül — kötelezettség alapján — megfelelő és teljes pénzbeli vagy pénzürtékű szolgáltatásért (más mint teljesített szolgálat) ellenszolgáltatásként fizetendő.

19. Cikk

Közszolgálati fizetés

1. A nyugdíjat magában nem foglaló térítés, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet egy természetes személynek az ezen Államnak, vagy politikai egységnek, vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatért, csak ebben az Államban adóztatható.

Mindazonáltal ez a térítés csak abban a Szerződő Államban adóztatható, amelyben a kedvezményezett illetőséggel bír, ha a szolgálatot abban az Államban teljesítették és a térítés kedvezményezettje abban az Államban illetőséggel bíró személy, aki

a) annak az Államnak az állampolgára, vagy

b) nem kizárólag a szolgálat teljesítése céljából vált abban az Államban illetőséggel bíró személlyé.

2. A nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam vagy annak politikai egysége vagy helyi hatósága fizet közvetlenül vagy az általa létesített alapból egy természetes személynek az ezen Államnak vagy politikai egységnek vagy helyi hatóságnak teljesített szolgálatáért, csak abban az Államban adóztatható.

Mindazonáltal ez a nyugdíj csak a másik Szerződő Államban adóztatható, ha a kedvezményezett annak az Államnak az állampolgára és abban az Államban bír illetőséggel.

3. Minden nyugdíj, amelyet az egyik Szerződő Állam társadalombiztosítási rendszerének keretében fizetnek a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek, csak az először említett Államban adóztatható.

4. A 15., 16. és 18. Cikk rendelkezései alkalmazandók az egyik Szerződő Állam vagy politikai egysége vagy helyi hatósága által végzett üzleti tevékenységgel kapcsolatos szolgálatért fizetett térítésre és nyugdíjra.

20. Cikk

Tanárok és kutatók

Az a természetes személy, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Állam meghívására, vagy ebben az először említett Államban lévő egyetem, felsőoktatási intézmény, iskola, múzeum vagy más kulturális intézmény meghívására, vagy a kulturális csere hivatalos programja keretében abban az Államban két összefüggő évet meg nem haladó időszakban tartózkodik kizárólag ilyen intézménynél tanítás, előadások tartása vagy kutatások folytatása céljából, mentes az adózás alól abban az Államban az ilyen tevékenységért járó térítés tekintetében, feltéve, hogy ezt a térítést azon Államon kívül lévő forrásból kapja.

21. Cikk

Tanulók és gyakornokok

1. Az a természetes személy, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt, vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag

a) mint abban az először említett Államban lévő egyetem, egyetemi kollégium vagy iskola tanulója, vagy

b) mint olyan adomány, ellátmány vagy jutalom kedvezményezettje, amely elsősorban tanulmány vagy kutatás céljából valamely vallási, jótékonyági, tudományos vagy oktatási szervezettől származik, vagy

c) mint a másik Szerződő Állam Kormánya által kezdeményezett műszaki együttműködési program tagja

tartózkodik, mentes az adózás alól abban az először említett Államban az olyan átutalások tekintetében, amelyeket külföldről fenntartására, tanulmányaira vagy szakmai képzésére kap.

2. Az a természetes személy, aki közvetlenül az egyik Szerződő Államban tett látogatása előtt a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy volt vagy most is az, és aki az először említett Államban kizárólag tanulmányának vagy szakmai képzésének céljából tartózkodik, két összefüggő évet meg nem haladó időszakban mentes az adózás alól az először említett

Államban az ott végzett nem önálló munkáért kapott olyan térítések tekintetében, amelyek fenntartásához, tanulmányaihoz vagy szakmai képzéséhez szükségesek.

22. Cikk

Egyéb jövedelem

Az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személynek a másik Szerződő Államban keletkező és az Egyezmény előző Cikkeiben nem tárgyalt jövedelme ebben a másik Államban adóztatható.

23. Cikk

A kettős adóztatás elkerülésének módszerei

A kettős adóztatást a következőképpen kell elkerülni:

a) Brazíliában:

1. Ha egy Brazíliában illetőséggel bíró személy olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései értelmében a Magyar Népköztársaságban adóztatható, úgy Brazília levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedhető adóból azt az összeget, amely megfelel a Magyar Népköztársaságban fizetett jövedelemadónak.

A levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított jövedelemadónak azt a részét, amely a Magyar Népköztársaságban megadóztatható jövedelemre esik.

b) A Magyar Népköztársaságban:

1. Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy a 2. és 3. alpontban nem említett olyan jövedelmet élvez, amely az Egyezmény rendelkezései szerint Brazíliában adóztatható, úgy az először említett Állam ezt a jövedelmet kiveszi az adóztatás alól.

2. Amennyiben a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy olyan osztalékot, kamatot és licenrdíjat élvez, amely a 10. Cikk 2. bekezdés, a 11. Cikk és a 12. Cikk rendelkezései szerint Brazíliában adóztatható, úgy a Magyar Népköztársaság levonja ennek a személynek a jövedelme után beszedendő adóból azt az összeget, amely megfelel az ilyen jövedelem után Brazíliában fizetett adónak.

E levonás szempontjából a brazil adó mindig úgy tekintendő, mint amit 25 százalékos adókulccsal fizettek.

Az ilyen levonás azonban nem haladhatja meg a levonás előtt megállapított adónak azt a részét, amely a Brazíliából élvezett jövedelemnek tudható be.

3. Amennyiben az általános brazil társasági adót olyan nyereség után, amelyből az osztalékot fizetik, csökkentik vagy megszüntetik, úgy a Magyar Népköztársaság további levonást eszközöl a magyar adóból olyan összeg erejéig, amely megfelel annak a brazil társasági adónak, amelyet megfizettek volna, ha ezt a brazil adót nem csökkentenék, vagy nem szüntetnék meg, az osztalék után járó brazil adó figyelembevételével.

4. Amennyiben az Egyezmény bármely rendelkezése szerint valamely, a Magyar Népköztársaságban illetőséggel bíró személy által élvezett jövedelem ki van véve az adóztatás alól a Magyar Népköztársaságban, a Magyar Népköztársaság mindazonáltal ennek a személynek a többi jövedelmére történő adómegállapításnál figyelembe veheti a kivett jövedelmet.

24. Cikk

Egyenlő elbánás

1. Az egyik Szerződő Állam állampolgárai a másik Szerződő Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely más vagy terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek e másik Állam állampolgárai azonos körülmények között alá vannak vagy alá lehetnek vetve.

2. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásának a másik Szerződő Államban lévő telephelyét ebben a másik Államban nem lehet kedvezőtlenebbül adóztatni, mint ennek a másik Államnak azonos tevékenységet folytató vállalkozásait. Ez a rendelkezés nem értelmezendő akként, mintha az egyik Szerződő Államot arra köteleznék, hogy a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró személyeknek személyi állapot vagy családi terhek alapján olyan egyéni levonásokat, adókedvezményeket és adómérsékléseket nyújtson, amelyeket a saját területén illetőséggel bíró személyeknek nyújt.

3. Az egyik Szerződő Állam vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve a másik Szerződő Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, az először említett Államban nem vethetők sem olyan adóztatás, sem pedig azzal összefüggő olyan kötelezettség alá, amely terhesebb, mint az az adóztatás és azzal összefüggő kötelezettség, amelynek az először említett Állam más hasonló vállalkozásai, amelyeknek tőkéje teljesen vagy részben, közvetlenül vagy közvetve egy harmadik Államban illetőséggel bíró egy vagy több személy tulajdonában vagy ellenőrzése alatt van, alá vannak, van alá lehetnek vetve.

4. Ebben a Cikkben az „adózás” kifejezés az ezen Egyezmény tárgyát képező adókat jelenti.

25. Cikk

Egyeztető eljárás

1. Ha az egyik Szerződő Államban illetőséggel bíró személy véleménye szerint az egyik Szerződő Állam vagy mindkét Szerződő Állam intézkedései ránézve olyan adóztatáshoz vezetnek vagy fognak vezetni, amely nem felel meg az Egyezménynek, vagy ezeknek az Államoknak a belső jogszabályai szerinti jogorvoslattól függetlenül, ügyét előterjesztheti annak a Szerződő Államnak az illetékes hatóságához, amelyben illetőséggel bír.

2. Ha az illetékes hatóság a kifogást jogosnak találja és maga nincs abban a helyzetben, hogy megfelelő megoldást találjon, úgy törekedni fog az ügyet a másik Szerződő Állam illetékes

hatóságával egyetértésben úgy rendezni, hogy az Egyezménynek meg nem felelő adóztatás elkerülhető legyen.

3. A Szerződő Államok illetékes hatóságai törekedni fognak arra, hogy a nehézségeket vagy kétségeket, amelyek az Egyezmény értelmezésénél vagy alkalmazásánál felmerülnek, egymással egyetértésben eloszlassák.

4. A Szerződő Államok illetékes hatóságai az előző bekezdések értelmében létrehozandó egyetértés elérése céljából egymással közvetlenül érintkezhetnek.

26. Cikk

Tájékoztatáscsere

1. A Szerződő Államok illetékes hatóságai ki fogják cserélni az Egyezmény végrehajtásához szükséges tájékoztatásokat. Az így kicserélt tájékoztatásokat titokban kell tartani és csak olyan személyeknek, hatóságoknak vagy bíróságoknak lehet hozzáférhetővé tenni, amelyek az Egyezmény alá eső adók kivetésével vagy beszedésével, vagy azzal kapcsolatban a jogsértések üldözésének jogorvoslati szakaszában határozathozatallal foglalkoznak.

2. Az 1. bekezdés rendelkezései semmi esetre sem értelmezhetők úgy, mintha azok az egyik Szerződő Államot köteleznék:

- a) olyan államigazgatási intézkedések hozatalára, amelyek ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályaitól és államigazgatási gyakorlatától eltérnek;
- b) olyan tájékoztatás adására, amely az ennek vagy a másik Szerződő Államnak a jogszabályai szerint vagy rendes államigazgatási gyakorlatában nem szerezhető be;
- c) olyan tájékoztatás adására, amely szakmai, üzleti, ipari, kereskedelmi vagy foglalkozási titkot vagy üzleti eljárást tárna fel, vagy amelyeknek a közlése ellentmondana a közrendnek (ordre public).

27. Cikk

Diplomáciai képviselők és konzuli tisztségviselők

Az Egyezmény nem érinti a diplomáciai képviselők vagy konzuli tisztségviselők adózási kiváltságait, amelyek a nemzetközi jog általános szabályai szerint vagy külön egyezmények rendelkezései alapján őket megilletik.

28. Cikk

Hatálybalépés

1. A Szerződő Államok értesítik egymást arról, hogy az Egyezmény hatálybalépéséhez szükséges alkotmányos követelményeknek eleget tettek.

2. Az Egyezmény az 1. bekezdésben említett értesítések közül a későbbinek a keltekor lép hatályba és rendelkezései alkalmazandók:

a) a forrásnál levont adók tekintetében olyan jövedelemre, amely az e Cikk 1. bekezdésében említett értesítések közül a későbbi értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári évben január 1-jén vagy azután és a rákövetkező években keletkezett;

b) az egyéb adók tekintetében az e Cikk 1. bekezdésében említett értesítések közül a későbbi értesítés adásának évét közvetlenül követő naptári év január 1. napján vagy az után kezdődő adózási időszakokra.

29. Cikk

Hatályvesztés

Az Egyezményt bármelyik Szerződő Állam felmondhatja az Egyezmény hatálybalépésének keltétől számított hároméves időszak után úgy, hogy a felmondásról írásbeli értesítést ad a másik Szerződő Államnak diplomáciai úton, feltéve, hogy ezt az értesítést bármely naptári év június 30. napján vagy azt megelőzően adják.

Ebben az esetben az Egyezmény utoljára nyer alkalmazást:

a) a forrásnál levont adók tekintetében olyan összegekre, amelyek a felmondásról szóló értesítés átadása naptári évének lejártá előtt keletkeztek;

b) az Egyezmény alá tartozó egyéb adók tekintetében a felmondásról szóló értesítés átadása naptári évében kezdődő adózási időszakban kapott összegekre.

Készült Budapesten, 1986. június 20. napján, két eredeti példányban, mindegyik magyar, portugál és angol nyelven, mindhárom szöveg hiteles. A magyar és a portugál szöveg eltérő értelmezése esetén az angol szöveg irányadó.

JEGYZŐKÖNYV

A kettős adóztatás elkerülésére és az adóztatás kijátszásának megakadályozására a jövedelemadók területén a Magyar Népköztársaság Kormánya és a Brazil Szövetségi Köztársaság Kormánya közötti Egyezmény aláírásával egyidejűleg a kellő felhatalmazással rendelkező alulírottak megállapodtak a következő rendelkezésekben, amelyek az Egyezményt szerves részét alkotják.

1. A 2. Cikk 1. a) bekezdésére való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a jövedelem pótdadó nem alkalmazandó az olyan felosztott nyereségre és osztalékra, amely nem haladja meg a Brazil Központi Banknál bejegyzett tőke 12 százalékát.

2. A 7. Cikk 1. bekezdésére való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy amennyiben az építési kivitelezés vagy szerelés telephelyet képez, csak azok a nyereségek tudhatók be ennek a telephelynek, amelyek az építési kivitelezés vagy szerelés tevékenységéből származnak.

3. A 7. Cikk 3. bekezdésére való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a 7. Cikk 3. bekezdésének rendelkezései úgy értelmezendők, hogy a telephely miatt felmerült költségek, beleértve az üzletvezetési és általános ügyviteli költségeket, levonhatók, akár abban az Államban merültek fel, ahol a telephely van, akár másutt.

4. A 10. Cikk 3. bekezdésére való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy Brazília esetében az „osztalék” kifejezés magában foglal bármely felosztást a Brazíliában illetőséggel bíró beruházási-tröszt bizonylatai tekintetében.

5. A 11. Cikkre való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a késedelmes fizetés miatti pótlékok a 11. Cikk szempontjából nem tekintendők kamatnak.

6. A 12. Cikk 3. bekezdésére való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a 12. Cikk 3. bekezdésének rendelkezései bármilyen jellegű térítésre alkalmazást nyernek, amelyet műszaki segítségért és műszaki szolgáltatásokért kapnak.

7. A 14. Cikkre való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a 14. Cikk rendelkezései valamely magánjogi társaság („Sociedade Civil”) által kifejtett tevékenységre is alkalmazandók.

8. A 16. Cikkre való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy az „egy társaság bármilyen tanácsa” kifejezés magában foglalja Brazília esetében az igazgatási tanácsot, az adóügyi tanácsot és a konzultatív tanácsot, a Magyar Népköztársaság esetében a felügyelő bizottságot.

9. A 18. Cikk 1. bekezdésére való hivatkozással

Az Egyezmény rendelkezéseinek hatálybalépése utáni minden öt évben az illetékes hatóságok felülvizsgálhatják a 18. Cikk 1. bekezdésében említett összegeket.

10. A 23. Cikk b) pontjára való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a Magyar Népköztársaságban történő adóztatás szempontjából a Brazíliából élvezett osztalékok összege semmiképpen sem tekinthető magasabbnak, mint az olyan osztalékok bruttó összege, amelyek Brazíliában a 10. Cikk 2. bekezdése értelmében adóztathatók.

11. A 24. Cikk 2. bekezdésére való hivatkozással

Megállapítást nyert, hogy a 10. Cikk 5. bekezdésének rendelkezései nem állnak ellentétben a 24. Cikk 2. bekezdésének rendelkezéseivel.

12. A 24. Cikk 3. bekezdésére való hivatkozással

Ha Brazília engedélyezné a 12. Cikk 3. bekezdésében meghatározott olyan licencdíj levonását, amelyet Brazíliában illetőséggel bíró vállalkozás fizet egy olyan vállalkozásnak, amely egy nem Latin-Amerikában fekvő harmadik Államban bír illetőséggel, és amely legalább 50 százalékban tulajdonosa a Brazíliában illetőséggel bíró vállalkozás tőkéjének, ezen vállalkozás adóztatható nyereségének megállapításakor, úgy automatikusan azonos levonás lesz alkalmazható hasonló feltételek mellett egy olyan vállalkozás részére, amely Brazíliában illetőséggel bír és licencdíjat fizet egy olyan vállalkozásnak, amely a Magyar Népköztársaságban bír illetőséggel.

Megállapítást nyert, hogy a brazíliai jogszabályok jelenlegi rendelkezése a licencdíj fent jelzett le nem vonhatóságát illetően nem áll ellentétben az Egyezmény 24. Cikkének 3. bekezdésével.

Készült Budapesten, 1986. június 20. napján, két eredeti példányban, mindegyik magyar, portugál és angol nyelven, mindhárom szöveg hiteles. A magyar és a portugál szöveg eltérő értelmezése esetén az angol szöveg irányadó.